

Brinckman, John: Twäschens (1842)

1 Nu kam un kik Se, Wäschen,
2 hier eenmal in min Weeg,
3 ob twee sonn drall lütt Twäschens,
4 as min sünd, Se all seg.
5 Kik S' eens, wat Plusterbacken!
6 Vun Kopp bet uppe Hacken
7 sünd se – wat weet ick Gott dat Dank!
8 Man ünverropen – schier un blank.

9 Grad so as twee lütt Droßels,
10 so ligg' se in ehr Nest;
11 nee, sonn Poor snacksche Boßels
12 de sünd noch nie nich west.
13 Fangt een man an to quarren,
14 glik deit de anner blarren;
15 un huschelt sick un höegt sick man
16 de een – furtst fangt de anner an.

17 Nu mücht ick fragen jeden,
18 ob, Wäschen, so wat läwt?
19 Ji köent s' nich ünnerscheeden,
20 wenn Ji Juch Mäuh ok gäwt!
21 So glik sünd sick de Kroeten –
22 ick würr't jo sülm nich weeten,
23 man dat de Dirn de Münd so prünt
24 un, wenn he lutscht, de Bengel grint.

(Textopus: Twäschens. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63409>)